

Acțiune introdusă la 2 august 2011 — Makhlouf/Consiliul**(Cauza T-433/11)**

(2011/C 290/19)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Ehab Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluzii

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii reclamantului drept admisibilă și fondată;
- anularea Deciziei 2011/273/PESC a Consiliului din 9 mai 2011, precum și a actelor ulterioare de punere în aplicare a acestei decizii (și în special a Deciziei 2011/302/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 care prevede menținerea reclamantului pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive prevăzute de Decizia 2011/273/PESC), precum și a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acestuia [și anume Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 504/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 și rectificativul la acesta], în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă prevăzut la articolele 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), precum și a articolelor 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care reclamantul impută Consiliului faptul că motivarea furnizată nu îndeplinea obligația care revine instituțiilor Uniunii Europene prevăzută la articolul 6 din CEDO, la articolul 296 TFUE, precum și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că măsurile atacate restrâng în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantului și în special dreptul de proprietate prevăzut la articolul 1 din Protocolul adițional la CEDO și la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul la respectarea onoarei și a reputației prevăzut la articolele 8 și 10 din CEDO, libertatea de a iniția și de a desfășura o activitate comercială

prevăzută la articolele 15 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în sfârșit, principiul prezumției de vinovăție prevăzut la articolul 6 din CEDO și articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 3 august 2011 — Afriqiyah Airways/Consiliul**(Cauza T-436/11)**

(2011/C 290/20)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Afriqiyah Airways (Tripoli, Libia) (reprezentant: B. Sarfati, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2011/300/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 136, 24.5.2011, p. 85), precum și a anexei II la decizia menționată;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe nelegalitatea procedurii de adoptare a actului. Reclamanta invocă lipsa unei proceduri legale cu privire la adoptarea deciziei atacate, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2011/137/PESC a Consiliului din 28 februarie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 58, p. 53), și încălcarea dispozițiilor articolului 296 al doilea paragraf TFUE.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe insuficienta motivare a deciziei. Reclamanta impută Consiliului faptul că a furnizat o motivare stereotipă care nu permite nici destinatarului deciziei să înțeleagă motivele adopției sale, nici Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional cu privire la legalitatea actului. Motivarea, potrivit căreia reclamanta ar fi filiala și proprietara Libyan African Investment Portfolio, entitate vizată ea însăși de măsurile restrictive, nu ar fi suficientă.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare, în măsura în care nu ar fi nicicum dovedit că ar fi fost respectat dreptul la apărare și că reclamantei i s-ar fi oferit posibilitatea de a-și susține drepturile anterior înscrierii sale pe listă.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 27 TUE. Reclamanta arată că Decizia 2011/137/PESC menționată la punctul 2 și Decizia 2011/178/PESC a Consiliului din 23 martie 2011 de modificare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 78, p. 24), au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor articolului 27 primul paragraf TUE.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care reclamanta ar fi o fostă societate civilă destinată transportului de pasageri și de mărfuri, în condițiile în care decizia atacată are ca efect înghețarea veniturilor reclamantei pentru singurul motiv că aceasta ar fi proprietatea statului libian, prin intermediul unui fond de investiții.

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — BelTechExport/Consiliul

(Cauza T-438/11)

(2011/C 290/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BelTechExport ZAO (Minsk, Belarus) (reprezentanți: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas și E. Matulionyte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 588/2011 al Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 al Consiliului privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea Deciziei 2011/357/PESC a Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 25), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a obligației de a prezenta o motivare adecvată pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități cărora li se aplică măsurile restrictive.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale

a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:

- nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;
- nu a dat reclamantei posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiată și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere, în măsura în care pârâtul a considerat, în cadrul măsurilor contestate, că reclamanta este cea mai mare societate de import/export de produse de apărare din Belarus și că, prin urmare, este în vreun fel legată de sau asociată cu încălcările normelor electorale și ale drepturilor omului sau cu represiunea împotriva societății civile din Belarus.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului fundamental la proprietate prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în mod nejustificat și disproporționat, fără probe decisive.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului proporționalității, în măsura în care acesta a impus o limitare disproporționată a drepturilor fundamentale ale reclamantei, fără a prezenta garanții procedurale adecvate și probe decisive.

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Sport-pari/Consiliul

(Cauza T-439/11)

(2011/C 290/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sport-pari ZAO (Minsk, Belarus) (reprezentanți: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas și E. Matulionyte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 588/2011 al Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 al Consiliului privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;